

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2004 *** ROČNÍK V.*** ČÍSLO 11

Citát inspirující:

Když máš navštívit nějakou školu a někdo z žáků se ozve: „Jé, von ještě žije?“ To znamená, že jsi se dostal do čítanek. Povinná školní četba = autorova smrt!

Eduard Světlík - Jak zkrotit Pegasa

Podzimní motivy

(úryvek)

Podzimní čas
Brzo se stmívá
Už padá listí přesýpacích hodin
To okno nejspíš nedovírá
že chlad se vtírá na lopatky
Od nohou teplo bývalo
i v mokru prasklých holin
i světa byla přemíra
než začly růst listopadky
místo růží v očích žen

Snad to bude tím podzimem
že zapomínám objímání
a vyhledávám rozjímání
splínu se splínem!

Josef Jindra

JIČÍN NA LITERÁRNÍ MAPĚ ČESKA aneb ZDE NEJSOU LVI

Na úvod dnešního zamyšlení si dovoluji citovat z rozhovoru Vladimíra Piši pro Světlík (září - říjen 2004):

„A jsou tu skupinky lidí, kteří na jakémsi „občanském“ a amatérském principu i v menších městech žijí knihami a literaturou, často sami píší, pořádají setkání a soutěže, vydávají „na koleně“ své věci. Taková sdružení působí například v nedalekém Jičíně nebo Varnsdorfu.“

Je potěšitelné, že Jičín je skloňován v literárních časopisech, ať již prostřednictvím akcí, tvorby místních literátů, úspěchů na soutěžích či pořádáním literárních setkání. Přes všechny peripetie s přípravou si myslím, že květnová jičínská akce měla a má v Česku velký zvuk a ohlas. Možná že se vám to nezdá, ale je to tak. Pokud jezdíte na různá setkání autorů (což spíše nejedíte), ví se o nás a je příjemné poslouchat dotazy na naše další počiny.

Někdy nám připadá to, co děláme samozřejmé, ale v kolika českých a moravských městech mají literární klub, který přežil patnáct let, vydal pět almanachů, mají vlastní literární měsíčník a další časopis pro vlastní tvorbu? Právě Vladimír Piša vzpomíná, že Praze se může vyrovnat snad Brno, možná Plzeň či Ostrava. A vidíte, někde tam nedaleko, v druhém sledu je i Jičín.

Posuďte sami, jestli je to hodně nebo málo? Ale když mladý začínající autor chce najít možnosti, jak se seznámit s literárním světem, myslím si, že na Jičínsku má kam jít, kde najít potřebné informace a pokud jej i my zaujmeme, přijít mezi nás a pomáhat těm dalším. Budu rád, když mladí autoři přijdou a poneseš onu pomyslnou štafetu dál. A věřím, že i z našich řad jednou vzejde osobnost, která pomůže těm dalším v orientaci a na světlo světa, i když v dnešní době si každý hlídá možnosti spíše pro sebe. A pak dnešní mladí mají jednu velkou informační výhodu, oproti té naší generaci, která informace sháněla, kde se dalo - internet!

A pak se snad jednou dočtu v rozhovoru známého autora v zavedeném literárním časopise následující slova: „Moje první kontakty vedly přes takovou literární skupinu v jičínské knihovně, ...!“

Věřte, že mně nejde vůbec o slávu, ale o to, aby Jičínsko nebylo vnímáno na literární mapě Česka jako místo, kde jsou dosud lvi !

Václav

VÍTE,ŽE ...

- Josef Jindra se společně s Evou Kordovou účastnil v turnovském penzionu 7.října 2004 čtení pro důchodce.
- Na dovolené v Chorvatsku nezahálela ani Zlata Zákoutská, neboť v září během pobytu u moře uspořádala autorské čtení pro svou cvičební skupinu.
- V Nových Novinách 15.října 2004 vyšel článek Václava France Jičínský LIS na broumovských dnech poezie.
- Povídka Václava France Kořeny získala čestný list za umístění ve výběrovém kole 4.ročníku literární soutěže v Čelákovících.
- V časopise Listy ASON-KLUBU (příloha PLŽE – Plzeňský literární život) č.9/2004 se v rubrice Bylo nebylo píše o tom, že Marek Velebný referoval na schůzce plzeňských autorů o průběhu jičínského poetického jara.
- V Mädokýši č.5 je v rubrice Píšu o nás iní úryvek z Prochorovin č.6/2004 o martinském literárním klubu.
- V Listech Ason-klubu (příloha PLŽe - Plzeňský literární život), č.11/2004 můžete najít reportáž Marka Velebného Martinská poetická jeseň 24.-26.9.2004. V článku je i zmínka i o jičínském klubu („... vedle slovenských klubů se představil i družební klub z Jičína, z kterého přijel Pavel ...“).
- Báseň Václava France Babí léto vyšla na titulní straně listopadového Jičínského čtvrtletníku (číslo 4/2004).

- Ve sborníku Ročenka vítězných prací Týnišťského literárního Parnasu 2004 je uveřejněna próza Bohumíra Procházky na téma: Moje největší radost, za kterou získal cenu starosty města Týniště nad Orlicí. Blahopřeji! V Ročence je v článku porotkyně Venduly Štěpánkové Adepti nepolapitelné múzy zmínka o loňském ročníku a novopackém zubaři a autorovi Václavu Francovi.

Václav

ČTENÍ V DOMOVĚ DŮCHODCŮ

Členové jičínského LISu (Jarmila Novotná, Zlata Zákoutská, a Václav Franc) se zúčastnili autorského čtení v novopackém domově důchodců. Čtení se konalo ve středu 27.října 2004 od 17: 00 hodin za účasti více než tři desítek posluchačů.

Václav

MODRÁ JE BARVA NADĚJE

V sobotu 16.října 2004 jsem se zúčastnil v Dobřejovicích u Prahy křtu sborníku Modrá je barva naděje (Básnický almanach 2004), v kterém se představuje 29 současných autorů, kteří spolupracují s nakladatelstvím Alfa – Omega. Sborník vyšel u příležitosti 14.výročí založení nakladatelství. Mezi autory je i moje maličkost (úvodní představení a tři uveřejněné básně : Podzim v lese, Babí léto a Zpáteční cesta do dětství).
Václav

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již devátým rokem udělit Jivínského Štefana za pozoruhodný kulturní počín roku 2004 a za dlouholetou kulturní činnost. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu žijícího nominovaného (jednotlivce, skupiny) a stručné zdůvodnění. Své návrhy zasílejte do 31.12. 2004 na e-mail jivinsky.stefan@centrum.cz .Telefonické dotazy na číslech 777025830 (Žantovský) nebo 493523492 (Prochor).

Prochor

ŠRÁMKOVA SOBOTKA 2005

Středisko městské kultury Sobotka, Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové vyhlašují LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ŠRÁMKOVY SOBOTKY 2005 festivalu českého jazyka, řeči a literatury. Soutěž je rozdělena do tří kategorií. I.kategorie: básně, básnické soubory (5 - 10 stran dohromady), II.kategorie: prozaické práce (5 - 20 stran dohromady), III.kategorie : studie z oboru literárních věd o autorech východočeského regionu, historické a vlastivědné práce o vývoji kulturních poměrů ve východních Čechách.

Uzávěrka soutěže je dne 15.února 2005. Soutěž v prvních dvou kategoriích je věkově omezena (pro občany ČR starší 15 let, kteří do 15.2.2005 nedovrší 36 let).

Práce zasílejte na adresu: Středisko amatérské kultury Impuls, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové, e-mail: sobotkals@centrum.cz . Vyhlášené výsledků se uskuteční v úterý 5.července 2005. Další informace na www.sobotka.cz nebo www.splav.cz .

(Podle propagačního letáku, kráceno - Václav)

POUŽÍVÁTE PŘI PSANÍ AUTOCENZURU? ODPOVĚDI.

Ahoj Václave ! Moc děkuji za další číslo Kobry. Vždy znovu žasnu nad Tvou neutuchající energií a současně nad velkým záběrem informací. Ke Tvé anketní otázce, zda používáme při psaní autocenzuru. Asi by mělo být přesněji definováno, co to autocenzura je. Já se domnívám, že atcz. je "předposranost", tj, že nenapíšu to či ono, abych někoho neurazil, nepohněval atd., to znamená, že se vžívám do čtenáře hodnotitele a opatrně našlapuji, pak to už nejsem já, ale je to kalkul a tím se přibližuje kýč. Něco jiného je, když své myšlenky odívám do jazyka o kterém se domnívám, že je případnější nebo krásnější, účinnější. Připomínám poslední debatu v LISu na téma vulgarizmy. Často se mi v hlavě vynořují nejrůznější "silná" slova, ale nepoužiji je, ne však ze strachu "co by tomu řekli", ale protože by to v konečném důsledku poškodilo myšlenku o kterou mi šlo. Autocenzuru jako projev strachu neuznávám, atcz. jako filtr za účelem kultivace projevu to je žádoucí!

Zdravím do Nové Paky ! Ahoj Petr

Milý Václave, napadlo, že umíš číst myšlenky, protože Tvůj dotaz ohledně autocenzury přišel zrovna v okamžiku, kdy jsem vymýšlela způsob, jak upravit nový samizdat k roku 2005, neboť jedna skorka je poněkud silná osobně intimní výpověď a přemýšlím, zdali by byla vhodná například pro naše obchodní partnery.

Ačkoli si říkám, že už jsem dost "stará" na to, abych říkala to, co si myslím a cítím, s autocenzurou bojuju průběžně. Výchova ve stylu, co by tomu řekli lidi ve mně způsobila tak silnou rázdu, že některé myšlenky musím vkládat do úst svým smyšleným kamarádkám, nebo to rafičit jinak, abych se "uklidila do bezpečí".

Podle letošní Nobelovy ceny za literaturu se domnívám, že pokud bude spisovatel opravdový, bude psát bez předsudků a hlavně srdcem, tak nic není ztraceno.

Asi jsem spolku zapoměla poslat jednu myšlenku, kterou jsem připravila více jak před třemi měsíci: v Xantypě duben 2004, v magazínu pro ženy a jejich muže byl zveřejněn stylizovaný rozhovor s Milanem Kunderou, v němž říká: "Sním o světě, kde by byli spisovatelé zákonem donuceni držet v tajnosti svou totožnost a používat pseudonymu. Tři výhody: radikální omezení grafomanie, pokles agresivity, nemožnost biografické interpretace literárních děl."

Ponechávám bez komentáře, píšu pod pseudonymem JANOVA.

NOVÁ ANKETNÍ OTÁZKA

V sobotu 23.10.2004 jsme byli s Prochorem (přišli jsme každý zvlášť) na vernisáži malíře Josefa Jíry, kterou slovem zahájil Jan Kanyza.

Na závěr si položil otázku : bez čeho bych nemohl žít.

Jeho odpověď zněla - bez knih, bez hudby, bez umění a bez obrazů Josefa Jíry.

V tu chvíli mě napadlo, že by bylo dobré se zeptat i dalších našich milých, bez čeho by se oni neobešli.

MSF JANOVA

A já si dovolím položit stejnou otázku společně s JANOVOU i Vám! Václav

MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ

Jestě jednou se vracím z Martinskej poetickej jeseni. V týdeníku Nový Život Turca vyšly dva články, a to **Martinská poetická jeseň** (29.9.2004, autor leg) a **Múza má krídla, srdcia i duše** (13.10.2004, autor Peter Šrank). První článek přetiskují celý (druhý lze najít na internetových stránkách Nový Život Turca).

Martin – Novú tradíciu zakladá v Martine literárny klub pri Turčianskej knižnici Mädokýš organizovaním Martinskej poetickej jesene. Jej prvý ročník sa uskutočnil minulý víkend a zišli sa na ňom mladí literáti z Čiech a Slovenska. Myšlienka položiť základy partnerských kontaktov literárnych klubov z oboch republík vznikla na jar tohto roku v Jičine na Jičínskej poetickej jari, na ktorú Martinčania dostali pozvanie a kde sa prezentovali svojou tvorbou. Do Martina tentoraz zavítala približne tridsiatka účastníkov podujatia z Plzne, Choteboře, Horšovského Týnu, a Jičina a spolu s Martinčanmi najskôr – v piatok podvečer – predstavili klubovú prácu i tvorbu na spoločnom podujatí v priestoroch Slovenského národného literárneho múzea v Martine. V sobotu sa potom okrem spoločenského a poznávacieho programu uskutočnili literárne dielne, ktoré viedol Peter Mišák. (leg) [29. 9. 2004], Nový Život Turca

Václav

ZVLČENÍ – Antonín Bajaja

Román získal cenu magnesia Litera 2003 a jak je v záhlaví uvedeno, jedná se o romaneto o vlčích, zvířatech a lidech.

Antonína Bajaju znám jako porotce soutěže z Varnsdorfu, kde jsme v sobotním večeru měli možnost probrat celou řadu literárních a společenských témat. Zaujal mě i svým vyprávěním o kocourovi s netypickým jménem profesor Brzezinski (perský kocour, který svými licousy připomíná učence – profesor se vyskytuje i ve Zvlčení). Já jsem jej snad zaujal vyprávěním historek ze zubních ordinací. Doufám, že zvláště tu jednu o výřečné pacientce dává k lepšímu na svých setkáních s autory, ale zpět k románu.

Děj se odehrává ve dvou smečkách, vlčí, která je nucena prchnout ze Slovenska do moravských Karpat a lidské, která má v těchto místech kořeny. Hlavním mluvčím lidské smečky je Tomáš, jeho žena Markéta a dcera Olga, jejich sourozenci a přátelé (Jadwiga). Vlčí smečku tvoří Vlk, Vlčice a jejich děti (např. Purim., Beltýna, Čingis či nejmladší Romulus, Remus a Kukačka) narozené postupně ve třech vrzích.

Bajaja dokáže psychologicky vypodobnit chování vlčí smečky, jejich pocity a touhy. Zajímavá je třeba kapitolka, kdy se Vlčice hárá nebo vylíčení hierarchie smečky. I ve vlčí smečce dochází ke ztrátám, štěňata jsou zastřelena, jedno štěně podlehne vosím žihadlům, když zaleze do vykotlaného pařezu.

Lidská smečka prožívá podobné osudy. Umírá starý myslivec a otec Markéty a rodina se sjede na pohřbu. Stejně tak se rodina schází, když se Tomáš a Markéta stávají dědečkem a babičkou (dcera Olga porodí syna). A právě v té chvíli, kdy vlčí smečka odchází na lov, nezbytnou součást jejího zachování, se lidská smečka rozhodne oslavit zrození potomka také lovem, pro svou potěchu, se osudy obou smeček propojují v tragické finále.

Kniha si udržuje napětí do poslední chvíle, i když závěrečná tragédie se vznáší nad celým románem (ale nevěděl jsem jaká). Bajajovi se podařilo napsat román s přesvědčivým obsahem. Zaujalo mě i střídání vypravěče v jednotlivých úsecích, pohled na jednu věc z hledisek více osob. A především přesvědčivé nahlédnutí do života zvířat, lovcích na rozdíl od člověka, aby zahnali hlad. I jejich strach před člověkem a řada momentů (např. bránění vlčích rodičů sourozencům, aby se spářili).

Román je zajímavý, ale není to žádné veselé čtení na dovolenou. Vyžaduje od čtenáře velkou pozornost a především nutí k zamyšlení, jak se ta jeho smečka chová uvnitř a navenek k ostatním smečkám. A tragický konec potom završuje pochmurnou atmosféru příběhu, která již od úvodních stran věští bolestivý závěr, jak prožívají ztrátu svého blízkého zvířata a lidé.

Václav

Na zuby se nehledí

Jestliže spisovatel našel svého nakladatele, může si být jist, že bude chtít dostat knihu na trh v optimálně prodejném množství, kvalitě a v době, kdy se po ní jen zapráší. Nejistota, že se knížka ke čtenáři nedostane je nahrazena jistotou distribuce. Má to pouze jen jeden háček – autor své čtenáře v prvním okamžiku nezná, neví, možná ani netuší, kdo jsou všichni oni natěšení, kteří si nové literární dílo zakoupili, nebo jim byli obdarováni. Zpětná vazba se k literátu dostaví nejdříve přes kritiku zveřejněnou v denním a odborném tisku, a možná prostřednictvím různých besed a setkání se čtenáři. Oč snadněji spisovatel vydal, o to složitěji se dopídil, kdo je jeho čtenář. Řadím se do kategorie spisovatelek samizdatek; sama napíšu, graficky upravím, vydám v přiměřeném nákladu, o němž si myslím, že rozdám nebo věnuji rodině, přátelům, kamarádům, nebo dokonce spolupracovníkům s patřičným věnováním, podle naturelu obdarovaného. Sice náklady mých samizdatů jsou značně množství omezeny, ale rituál předávání díla k nezaplacení. Je krásné adresně předat své myšlenky, je příjemné se setkat se svými čtenáři ještě před tím, než přečtou pár řádků, ale nejkrásnější je slyšet příjemnou kritiku díla možná podle zásady - darovanému koni na zuby se nehledí. 10. srpna 2004 JANOVA

Čtenář o afektivních rozladách

Je radost potkat nového člověka, ale větší potěšení je najít nového čtenáře. Jejich okruh se pomalu rozšiřuje podle toho, zdali jsme ochotni se otevřít i jiným myšlenkám a názorům než ryze pracovního nebo společenského charakteru. Dlouho mi vrtalo hlavou, jak by asi vyhodnotil mé skorky kamarád z posilovny, který mimo jiné vede oddělení psychiatrie v místní nemocnici. Jako první ukázkou jsem mu podstrčila téma o zvláštním duševním rozpoložení, kdy toužím vrátit se zpět do matčina lůna a jaká řešení se mi nabízejí k domácímu ošetření blbé nálady. Pan doktor nelenil a můj psychický stav vyhodnotil: "Obdivuhodný sloh, lehká flustrace, sice nic příjemného, ale s ohledem na popsaná řešení, vedoucí k nápravě, nevyvozuju žádné indicie, které by naznačovaly akutní psychiatrickou intervenci na oddělení." Abych si napravila reputaci, věnovala jsem mu celý samizdat, v němž je zachycena má psýcha v poněkud barvitějším rázu. Na posouzení jsem čekala nervózně jako na každé jiné vyšetření, které má rozhodnout o kvalitě bytí. Bohudík, na duši nic nezdravého nenašel, naopak byl prý příjemně překvapen naplněním ideálů kompaktnosti krásy těla i ducha. Dříve diagnostikovaná frustrace byla vyloučena a nahrazena hypotézou o afektivních rozladách kreativně nadaných osob. Tož připíjím na rozlady!

16. srpna 2004 JANOVA

POEZIE POLSKÝCH AUTORŮ

Za domácí úkol jste si mohli vyzkoušet překlad polské poezie do češtiny. Nyní Vám předkládám překlad Věry Kopecké. A nechám na Vás, jak se Vám překlad (pokud jste se o něj alespoň pokusili), povedl. Václav

LIDIA ANNA GIL

DLA T. B.

odnajdywany
na półkach miedzy slodyczami
przytul znów wierszem
ucaluj oczami
- mnie

Świat niebezpieczny jak
waż

Pustka w której tkwie
nie jest już samotna
od kiedy
czestujesz soba

ANTONI MATUSZKIEWICZ

***

Patrzyłem
i ogarnęła mnie radość

Powiedziałem sobie
jestem grzeszny
i znów ogarnęła mnie

Po raz trzeci przemówił
Ja jestem
źródlem radości

pro T.B.

nacházený
na poličkách mezi sladkostmi
přítul se znovu veršem
očima líbej
- mě

Svět nebezpečný jak
had

V pustině v níž vžím
nejsem už osamělá
od té doby
co nabízíš mi sebe

***

Rozhlédl jsem se
a zmocnila se mě radost

Řekl jsem sám sobě
jsem hříšný
a znovu se mě zmocnila radost

Promluvil jsem potřetí
já sám jsem
pramen radosti

KNIHA, KTERÁ ZAUJALA ...

Je to pár roků, co **Ivana Diviše Teorie spolehlivosti** byla v anketě Lidových novin vyhlášena za knihu roku. Tehdy jsem ji nesehnal, v jičínské knihovně nebyla. Dost často jsem si na ní vzpomněl, někde z ní citovali, někdy se mluvilo o autorovi. Teď ji mám, skrze jednu pěknou holku před sebou, zabalil jsem ji do zeleného kostkovaného papíru. Potvrdil se můj předpoklad, že je to kniha, která se vrací, kniha, kterou bych bezesporu zařadil mezi těch pár, co se berou na pustý ostrov, pokud člověku dají vybrat.

685 stran, formát spíš menší, takže špalíček. V roce 1994 vydal Viktor Stoilov (Torst) nákladem 3000 výtisků. Tehdy stála 137 korun. Já vůl ji nekoupil.

Žánr neumím určit. Troufнул bych si knihu zařadit vedle Zábrany: Celý život, Hanče: Události, možná bych přidal i Váchalovy Deníky. Postě pan básník psal si postřehy, poznámky k událostem, stručně někdy zaznamenal i událost samu. Filozofie života jednoho člověka tak, jak se rodila. Vývoj osobnosti na pozadí vývoje společnosti, ve které žil. Něco o lidech okolo, hodně o sobě. Mezi lety 60 a 94 poznamenával si Ivan Diviš tu odstavec, tu pár stránek. Věcně, stručně. Promyšleně. Básník není ani ukecaný, ani se nevytahuje. Mluví-li o lidech, je jejich charakteristika trefná, se snahou o objektivní pohled. Nejvíce ale mluví o poezii. Patří pro něj mezi nejdůležitější věci v životě. Sklání se před ní, s respektem mluví o jejich zákonitostech, o povinnostech, které k ní mají autoři. "Ona nemá co do činnosti s krásou, ale s neúprosností, doslova s jistým ukrutenstvím."

Zajímavá je Divišova stavba vět: Vyjeví svou myšlenku, pak, jakoby zdála se mu málo úderná, málo přesná, v další části věty ji cizeluje, dává další význam, nebo rozvíjí původní.

Teorie spolehlivosti čte se jako Bible. Může po částech, lze ji otevřít kdykoli a kdekoli. Náboj slov tu vyřčených je silný, nutí k zamyšlení, ale i k návratům k přečtenému.

proChor

PÁTÝ TÝNIŠŤSKÝ LITERÁRNÍ PARNAS

V sobotu 6.listopadu 2004 se konalo vyhlášení 5.ročníku literární soutěže amatérů Týnišťský literární Parnas v Kulturním centru v Týništi nad Orlicí. Mezi 38 soutěžícími, kteří do soutěže zaslali svoje příspěvky (do Týniště přijela větší polovina), byla i dvojice LISáků, Bohumír Procházka a moje maličkost (Václav Franc). Pětice porotců (většinou místních autorů či učitelé) vybrala podle tradičně „ošidného bodového systému“ vítězné práce, které byly

zařazeny do Ročenky vítězných prací, která je letos, co se technické formy a především počtu chyb výrazně lepší.

Palmu vítězství si odnesl domácí Josef Pešek, vítěz kategorie nad 25 let s prózou *Nástup* (stejně tak získal i 2.cenu v poezii). Porota vyzdvihla i práce talentovaných autorek v mladších kategoriích (Tereza Ludvíková, Olga Havlíková, Zuzana Klementová či Daniela Hradská). Bohužel nevím, odkud oceněné autorky jsou, neboť ve sborníku tyto údaje nejsou a nebyly uveřejněny ani při vyhlášení výsledků. Snad o nich v budoucnosti ještě uslyšíme.

Nemohu si odpustit ani letos, ale opět je překvapující, že se hodnotí např. u každého autora každá báseň zvlášť, takže například Daniela Hradská získala za básně *Bolest* v bříše 2.místo a za *Běh* 3.místo. Skutečně oceňuji porotce, jak dokáží s milimetrovou přesností bodů od 0 po 100 (je možno udělovat i půl bodu) soutěžící ohodnotit.

LIS získal ocenění zásluhou Prochora, který zopakoval svůj loňský úspěch a získal opět cenu starosty města. Musím se zmínit o příteli Jozevu dŘevníku Borovském, sic nečlen LISu, ale úzce spolupracující, neuspěl. Doufám, že povídka *Zpověď* se nějak osobně nedotkla učitelek v porotě. Nevím ani, proč by zařazen do kategorie 19- 25 let, ačkoliv letos získal plnoletost ?!

I přes řadu mých výhrad k týnišťské soutěži, je dobře, že se amatéři mají kde scházet, že vychází tradiční sborník vítězných prací, to není pravidlem u řady soutěží nebo se značným zpožděním. Postrádám například burzu vlastních sbírek a samizdatových knížeček, která na většině současných soutěží a literárních akcích nechybí. Jinak si myslím, že pořadatelé odvádějí svůj standard a i přes proklamovanou účast soutěžících z celé republiky mají spíš zájem o regionální autory. Takže Týnišťský literární Parnas ani letos nevybočil ze svých oblastních kolejí, nutno podotknout že s velmi dobrou úrovní oblastního přeboru. Soutěž dobře dokáže mladé autory „odchytit“, hůře je už dál nasměruje, což není ale problém pouze týnišťské soutěže.

A pokud mě něco zaujalo, tak to byla beseda, resp. volná diskuze, na téma zájmu o poezii, kdy jedna členka poroty - učitelka, dělala průzkum, proč lidé píší atp. Pokud můžu radit, prosím vás, příště raději ne. Myslím si, že autoři potřebují něco jiného než vztyčený ukazováček „soušky učitelky“, aby psali spisovně a hlídali si „i“. Literatura opravdu není jenom psaní bez chyb. Při diskusi padaly nejrůznější názory na psaní a pravopis, dokonce sportovní příměry, ale já, když mám použít sportovní terminologii, si stejně myslím, že je lepší, když sportovec se na kladině odváže a pokusí se udělat salto, třeba s chybami, měl by mít větší úspěch a získat i uznání, než ten, kdo ve snaze, aby náhodou neupadl, raději přešlapuje na místě (resp. talentovanému autorovi nějakou tu chybu či překlep odpustím). V opačném případě, lpění na formálních stránkách příspěvku, může porota mladé autory spíše odradit, ustříhnout jim křídla, ale ona by je měla spíše nasměrovat k rozletu. Nevím, jestli některé zúčastněné diskuze předčasně neunavila (několik účastníků během ní odešlo, doufejme, že pouze spíchali na vlak či autobus).

Přeji týnišťským pořadatelům, aby našli víc odvahy k propagaci akce, získali kvalifikovanější porotce a konečně se odhodlali zbavit kuriozního systému bodování a hodnocení každé básně zvlášť (vyhlašovatel má sice právo stanovit pravidla hry, ale skutečně jinou podobnou soutěž neznám, porota si spíše stěžuje, že by potřebovala poznat více příspěvků od autora, aby si o něm udělala komplexní obrázek), aby tím udělali skok mezi celorepublikové soutěže. Držím jim palce a vím, že malá soutěž to má vždycky těžké (nedostatek financí, málo lidí atp.), ale jak se v diskuzi zmínil jeden člen poroty o Mělnickém Pegasu, tak nevím, jestli se byl někdy přímo na Mělníku podívat. Účast v loňském roce 265!!! soutěžících (dokonce i ze zahraničí) a porota v jejímž čele sedí člověk z Obce spisovatelů je opravdu, ale opravdu o něčem jiném.

Přál bych Týništi, aby, až bude slavit 10. ročník, dosáhlo úrovně celostátní literární soutěže Mělnický Pegas. Pro literaturu by bylo jediné dobře, kdyby takových soutěží (jako na Mělníku) bylo víc, ale upozorňuji pořadatele, že to nebude jednoduchá cesta.

Václav (další informace a sborník ke stažení na <http://parnas.zde.cz>)

INFORMATIVNĚ O AKCÍCH aneb CHYSTÁ SE

- Dne 16.listopadu 2004 se bude již po šesté konat Den poezie (den narození K.H.Máchy), letos pod názvem Poezie z ptáčích perspektivy. Akce související s tímto výročím se budou konat ve dnech 16. až 22. listopadu. Posláním tohoto svátku je šíření poezie mezi veřejnost. Informace o loňském ročníku a další zajímavosti na www.volny.cz/denpoezie .

- Ve dnech 3. až 5. prosince 2004 se koná 21.ročník otevřeného setkání básníků, hudebníků a výtvarníků, které pořádá Skupina XXVI na římsko - katolické faře v Příchovicích v Jizerských horách. Kontaktní adresa Roman Szpuk, Luční 498, 385 01 Vimperk nebo roman.szpuk@quick.cz .
(Podle Listů Ason - klubu 11/2004 Václav, mimochodem nyní můžete číst Listy Ason - klubu na www.kmp.plzen-city.cz, stejně tak i PLŽe)

- Podle zatím předběžných údajů připravují přátelé ze západních Čech setkání autorů v Domažlicích na jaro 2005 (předběžný termín 15.- 17. dubna 2005).
Chtěli byste se setkání zúčastnit? Zájemci hlase se u Václava! Václav

SOUTĚŽ POZNÁTE AUTORA ?

Připravil jsem pro vás soutěž. Kdo pozná autora následujících veršů? Pozorně si poezii přečtete a můžete hádat a pro ty, kteří nemají ani svého favorita, si dovolím navrhnout několik možností.

POD ZVIČINOU

Do klína letů ptactva věštebného
horlící země oči upíná
a kotva archy kraje ztraceného
Zvičina řinčí Co chce Zvičina

Krajino vidin mraky sochařící
a křivky boků stráním hnetoucí
nakláníš obzor obzor věrně bdící
s ošatkou modra v zítřky horoucí

Dvanácte lun žalm truchlivý si zpívá
o čase tratícím se v žízeň dní
však ve studánkách crčí voda živá
a Labe hučí skrytou povodní

Do klína letů ptactva věštebného
horlící země oči upíná
a kotva archy kraje ztraceného
Zvičina řinčí Co chce Zvičina

Autorem básně Pod Zvičinou je :

- a) Fráňa Šrámek
- b) Jaroslav Seifert
- c) František Halas
- d) Antonín Sova.

Správnou odpověď najdete v prosincové KOBŘE.

Václav

AUTORSKÉ ČTENÍ V LIBÁNI

Literární spolek Jičín a Městská knihovna v Libáni
Vás zvou na

**Vzpomínku na básníka Jiřího Daniela (Františka Schullmanna)
a čtení z literární dílny autorů Jičínska.**

Sraz účastníků v **pátek 26. listopadu v 15:30 hodin pře vrátnicí Škrobáren.**
Před básnickovým bydlištěm vzpomeneme jeho života a poslechneme si krátkou
ukázkou z jeho díla

Od 16:15 hodin bude autorské čtení při kávě v knihovně, popř. beseda s autory.

Znamená to odjezd z Jičína autobusem kolem 14:30., nebo autem. Další dotazy
ev. zodpovím. prochor

PŘÍŠTÍ SCHŮZKY

**ÚTERÝ 7.PROSINCE 2004 V 17:00 HODIN – VÁNOČNÍ
ČTENÍ (Městská knihovna Jičín),**

**STŘEDA 8.PROSINCE 2004 V 14:15 HODIN – ČTENÍ PRO
NEVIDOMÉ (Městský úřad Jičín).**

KOBRA MÁ 4. NAROZENINY

V listopadu 2000 vyšlo první číslo tištěné KOBRY. Od té doby pravidelně
měsíc co měsíc vycházejí minimálně 4 stránky čtení (ale spíše více), ale už
jsme měli KOBRu i se 28 stránkami (květen 2004). Listopadová KOBRA
11/2004 má tedy pořadové číslo 49! Kromě toho vyšly ještě tři přílohy -
silvestrovská čísla a jedna příloha z cesty na Slovensko (říjen 2003).

Když se tak probírám svazkem literárních časopisů, mám zvláštní pocit. Každý
člověk, který se rozhodne vydávat pravidelný časopis či noviny, si na sebe
uplete bič. Termín vydání dalšího čísla se neúprosně blíží.

Ale na druhou stranu v ruce držím kroniku vývoje LISu. Občas přijde i nějaký
ohlas a další příspěvky (poslední dobou čím dál méně). Takže to snad má
nějaký smysl ?!

Václav

ČERTOVO KOPÝTKO

Městská knihovna v Jičíně vyhlašuje pod záštitou Jaromíra Štětiny literární a výtvarnou soutěž ČERTOVO KOPÝTKO, aneb pišeme a malujeme pohádky čertíkům na dobrou noc.

Podle čertovské míry budou autoři rozděleni do pěti věkových kategorií (předškoláci a prvňáci, druháci až pátáci, šestáci až osmáci, devátáci až sedmnáctiletí a dospěláci. Uzávěrka soutěže je na sv. Mikuláše 6. prosince 2004. Odborná porota složená ze známých čertologů práce posoudí a vyhodnotí. Literární i výtvarná díla můžete předat osobně v dětském oddělení knihovny nebo poslat poštou klasickou či elektronickou na adresu knihovny, e-mail: pospisilova@knihovna.jicin.cz . Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže bude v lednu 2005. (Z internetových stránek MK Jičín)

POZVÁNKA DO SILVESTROVSKÉ PŘÍLOHY KOBRY

BÁSNÍKOVY PODVEČERY

Josef JINDRA

Každého dne z podvečera
teskní básník u jezera.
Do vln hledí z břehu dolů,
k lásce hledá metaforu.

Slunce svit když náhle zašel,
tak v ten moment by ji našel.
On však hleděl k nebesům.
Dopíjel poslední rum.

Již v dnešní KOBŘE nacházíte malou ukázkou z chystané silvestrovské přílohy KOBRY 12/2004. Děkuji Josefovi za tučnou zásilku s příspěvků (postupně použiji vše) a ostatní autory upozorňuji, že pokud mají nějaké vtipné příspěvky, že je skutečně za minutu dvanáct. Nezapomeňte na recepty do sborníku Co by vařil zlatý slavík, kdyby byl členem LISu. (Víte, jak se připravuje Vypečená kobra nebo Nadívané básnické střevo?). Nechte se překvapit. KOBRA se silvestrovskou přílohou vyjde již na počátku prosince, takže jsem i listopadovou KOBRU trochu uspil.

Václav

Fotografie Martina Žantovského nás vrací na počátek října, kdy se v jičínské knihovně konala vernisáž výstavy Ohlédnutí za jičínským poetickým jarem.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní
tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 5. Číslo 11. Listopad 2004 .
(11. listopadu 2004)
www.kobra.zde.cz